

пे́рстъ тво́й съмъ, и ви́ждь ру́цъ мои, и принеси ру́ку твою, и вложи въ рёбра мои: и не буди невѣ́ренъ, но вѣ́ренъ. И ѿбѣ́ща ѿшмѧ, и рече ємѹ: Госпо́дь мой и Бóгъ мой. Глагола ємѹ Іисусъ: икона видѣвъ мѧ, въро́валъ єси, блаженъ не видѣвшіи и въро́валише. Икона же и на знаменія сотвори. Іисусъ предъ оученикъ своимъ, иже не суть писана въ книгахъ сихъ. Сїл же писана выша, да въро́дете, икона Іисусъ есть Христосъ сынъ Бóжій, и да въро́дите, животъ имате во имѧ єгѡ.

Изъ Дѣяній Апостолскихъ.

Гл. 1.

Пéрвое оубо слово сотвориъхъ и всиъхъ и ѹтеофиле, иже начатъ Іисусъ творити же и оучити, да же до днѣ въ онъже заповѣдавъ апостоломъ Дѣхомъ Святыимъ, иже избралъ, вознесеся: Предъ нимже и постави себѣ жиба по страданіи своемъ, во мнозиъхъ истинныхъ знаменіиъхъ, деими четирьедесатми иблѣсса имъ, и глагола, иже и царствіи Кожіи: Съ нимже и идай повелѣ имъ и Іерусалима не тлчатьися, но ждати ивѣтованія отча, еже слышасте и мене. Икона Іоаннъ оубо крестилъ есть водою, вы же имате креститися Дѣхомъ Святыимъ, не помнозиъхъ сихъ днехъ. Онъ же оубо сошедшеся вопрошашъ его, глаголюще: Господи, аще въ лѣто сие оустроиши царствіе Ісрѣиля; Рече же къ нимъ, и есть въаше разумѣти времена ильта, иже отецъ положи во своей власти: Но пріимете сілъ, нашедшъ Святому Дѣху на вы, и будете ми свидѣтели во Іерусалимѣ же и во всѣй